

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 8-3-20

Col·lecta	206,04
Caixetes	42,47
Caixetes ciris	23,46
Càritas	7,00
Menjador	120,00

Diumenge **IV de Quaresma (A)**, 22 de març de 2020.

1 Sa 16,1.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41

C.E. ANEM A CAMINAR

-Dissabte, 28 de març: Ruta per l'Albera - Sant Genís d'Esprac i Sant Martí de Baussitges (Alt Empordà)

-Dilluns, 23 de març: Montserrat (Bages).

TERCERA XERRADA QUARESMAL

Dilluns, dia 16 de març, hi haurà la tercera xerrada quaresmal a la Biblioteca Vall d'Alfatà de Santa Susanna, a les 9 del vespre. Mn. Joan Soler desenvoluparà el tema: "El camí de la increença cap a la fe". Ho organitza la zona pastoral de la Costa.

GRUPS DE REFLEXIÓ

CRISTIANA - CATEQUESI

Dissabte que ve, dia 21, hi haurà sessió dels grups de reflexió cristiana - catequesi. Es farà als locals parroquials i començarà a dos quarts de 7 de la tarda.

DIUMENGE QUE VE, DIA DEL SEMINARI

El proper diumenge se celebra el Dia del Seminari, amb el lema: "Pastors missioners. Aneu i feu deixebles ara". La col·lecta de les misses anirà destinada a aquesta institució encarregada de facilitar la formació dels futurs capellans.

Un do molt preuat

Jesús, quina sort va tenir la dona de Samaria de prendre temps per conversar amb tu.

Li vas inspirar confiança. Per això et va parlar amb una gran naturalitat i sinceritat.

Tu vas aprofitar la seva sensibilitat per ajudar-la a identificar i comprendre

les seves necessitats més profundes.

En aquest temps de Quaresma, et demano

que vinguis a mi i m'acompanyis en les meves ocupacions quotidianes, perquè vagi descobrint la riquesa de vida

que s'amaga en els meus compromisos.

Com la samaritana, et vull obrir el cor,

perquè m'ajudis a identificar els meus desigs.

Josep Codina i Farrés

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

15 de març del 2020 Núm. 840

Diumenge III de Quaresma (A)

Deixar de costat els nostres càntirs

És migdia. Jesús, cansat del camí, s'asseu al costat d'un pou. Sembla que té set, però no té cap recipient per a treure aigua del pou. Quan arriba una dona samaritana amb un càntir, Jesús li demana que li doni aigua.

La dona, en comptes de donar-li aigua, comença una conversa que sobre diferents aspectes, i que va prenent cada vegada més profunditat: els prejudicis entre jueus i samaritans; on adorar Déu; els marits que ha tingut la dona, etc. S'han escrit milers de pàgines sobre aquesta conversa.

Em pregunto si el contingut de la conversa és el més important d'aquest Evangeli? No serà el simple fet d'estar obert al diàleg, deixant de costat fins i tot la fatiga i la set? És sorprenent veure que la dona també deixa de costat el motiu de la seva vinguda: quan torna al poble, deixa el seu càntir...

L'aigua viva de Déu ens porta a deixar de costat els nostres interessos per obrir-nos als altres; a descentrar-nos d'un mateix per a escoltar i acollir l'altre... No necessita recipients ni càntirs, només necessita l'obertura profunda del cor, per a circular. Calma una set més profunda...

M'agrada molt el que va dir un capellà amic (Jordi Cussó) a propòsit d'aquest Evangeli: La seva aigua (l'aigua de Déu) corre per tot arreu i podem beure-la en qualsevol lloc. Gràcies a Déu, ningú pot dir que tingui el monopoli, ni cap pot tenir en propietat alguna cosa que és gratuït i que Déu ens regala a tots. La nostra tasca pastoral no consisteix a embotellar aigua i comercialitzar-la, sinó a deixar que brolli espontàniament, circuli lliurement i tots ens en beneficiem.

Pauline Lodder

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?»

Salm responsorial [94,1-2.6-7.8-9]

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els vostres cors com a Meribà, / com el dia de Massà en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 4,5-42)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora

del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no t'he donat res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.»

«Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu.» Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell.

Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

Jesús, com a l'Evangeli de la dona Samaritana d'aquest diumenge, ens mostra un cop més que està al costat de les dones. Reflexionem aquest Tercer Diumenge de Quaresma en totes les actituds que hem d'aprendre de Jesús.

El missatge de Jesús és plenament vigent avui, en la seva actitud de respecte, defensa i comprensió de les dones. Tenir-ho en compte pot servir per una reflexió pausada que hem de fer homes i dones, i per la pregària en aquesta Quaresma. I és que Jesús està al costat de les dones i nenes que pateixen, les maltractades, les ignorades, les repudiades, les agredides, les assassinades, les menyspreades, les que són jutjades... En definitiva: les dones que pateixen al món d'abans i al món d'avui.

I tu? I jo? Fem com Jesús?